



Alt poddvarpævintýrið byrjaði við einum vinarbandið millum hesar báðar - Matthew Workman og Tollak Hansen

hefur trupult við at finna svarið til.

- Eg veit ordiliga hví. Eg kann bara siga, at fyrstu ferð, eg sá eina mynd av Føroyum, var eg drigin at landinum. Tað kallaði til mín - og eg bleiv noyddur at svara. Tað ljóðar sum eitt margháttligt, hippie-ting at siga, men tað er einasti mátin, eg kann lýsa tað, sigur hann.

Fullur av heimlongsli til Føroya

Tá hann sær myndir av Føroyum í dag, fær hann enn somu kenslu sum fyri 10 árum síðani, har hann fólir, at Føroyar kalla á hann. Tað sama hendir, um hann hoyrir ein sang, og hetta hendir javnan.

- Í síðstu viku koyrði eg runt í Portland í USA, og ein sangur við Teiti Lassen kom frá í bilanlegginum. Tá bleiv eg kensluborin og mátti viðurkenna, at eg fólði ein heimlongsul. Eg longdist heim til Føroya. Eg hevði ein heimlongsul til eitt stað, eg ongantið havi búð í, og har eg onga familju havi. Men hóast alt tað, havi eg ongantið fyrr kent ein so stóran heimlongsul, sigur Matthew Workman, sum ætlar sær til Føroya aftur í juli at gera enn fleiri sendingar.

- Eg gleði meg til at koma aftur, rætt og slætt tí ein partur

av mær leingist, hvørja ferð eg síggi eina mynd av Føroyum ella hoyri ein sang úr hesum landinum, sum fyllir ein part av mær við friði, meðan eg eri har. Tað er ein friður, sum eg ikki kenni nakra aðrastaðni í heiminum.

- Lurtarar hava sent mær deyðshóttanir

Afturmeldingarnar til poddvarpið hava verið ymiskar.

- Tá tú gert eina sending um Føroyar til lurtarar frá øllum heiminum, dregur tú eitt serligt slag av fólki til tín, sum royna at gera seg inn á títt virksemi og senda tær fyrifallandi deyðshóttanir, sigur Matthew Workman og sipar til grinda-mótstøðufólk.

- Eg havi ikki tal á, hvussu nógv deyðshóttanir eg havi fingið higartil. Tað er ikki akkurát tann reaktiónin, eg væntaði at fáa, tá eg byrjaði eitt lítið margháttligt poddvarp um eina ókenda tjóð.

Annars eru afturmeldingarnar góðar

Men samanumtikið hevur hetta slagið av afturmeldingum verið ein dropi í havinum.

- Fyri tað mesta hava fólk verið óvanliga blíð við meg; sjálvt tá einki skil er í hjá mær. Eitt av núverandi bestu vinfólkunum hjá mær setti seg í sam-



Tað var ein æra at skjalfesta Faroe Pride

band við meg einaferð, tá eg fortaldi okkurt skeivt í mínum poddi. Vit hittust, næstu ferð eg kom til Føroya og funnu út av, at vit høvdu nógv í felag. Nú telist hann millum mínar bestu keldur, tá eg havi tørv á at skilja allar smálutir í sambandi við eina sending, sigur Matthew Workman.

Tvær ella trýggjar ferðir um árið fær Matthew teldupost frá lurtarum, sum vilja hitta seg í Portland. Hesi fólkinu hava funnið fram til hann orsakað av poddvarpinum, og tey eru áhugað í at hoyra um Føroyar - og tað sigur Matthew altíð ja til.

Poddvarpið fær útisetar at leingjast heim

Tær afturmeldingarnar, sum hava mest at siga fyri Matthew, koma frá føroyskum útiseta, sum brúka poddvarpið til at hava samband við heimlandið.

- Eg havi fingið fleiri boð frá føroyskum útiseta, sum lurta orsakað av heimlongsli. Tvey hava fortalt mær, at tey fluttu heim til Føroya aftur orsakað av poddvarpinum, sigur hann og leggur aftrat:

- Skil meg rætt, eg vænti ikki, at hesi fólkinu lurtaðu eftir einum parti og søgdu: "Hatta var tað, nú havi eg fingið nóg mikið av Keypmannahavn!". Men meira tað, at eg kanska havi havt ein lítlan leiklut í at hjálpa onkrum at koma heim til Føroya, sigur Matthew Workman, sum er æviga takksamur fyri hetta.

- Tað er meira, enn eg nakrantíð helt, eg fór at avrika við hesum poddvarpinum. Eg leiti eftir orðunum, sum veruliga kunnu lýsa, hvussu hjartans rørdur eg eri av hesum, men tað ber ikki til at lýsa við orðum.

Stóra ávirkan á lívið

Hesi 10 árinu við The Faroe Islands Podcast hava verið sera mennandi og týðningarmikil fyri amerikanaran.

- Hetta hevur verið tann kreativasta og mest persónligt nøktandi verkætlanin, eg nakrantíð havi verið við til. Tað er trupult at gera ov nógv av ávirkanini, hetta hevur havt á lívið hjá mær. Nógvir av mínum nærmastu og bestu vinum liva í Føroyum, sjálvt um eg bara eri sama stað

sum teir nakrar fáar vikur um árið, sigur hann.

Men hvussu sær framtíðin hjá The Faroe Islands Podcast so út, og hvussu vil hann hava føroyingar at hugsa um hann nú eftir 10 ár?

- Tá alt er sagt og gjørt, so havi eg onga hóming av, hvussu leingi eg fari at halda fram. Eg vóni, at føroyingar fara at síggja meg sum ein vin og sum ein persón, sum altíð hevur roynt at verið reiðiligur.

- Hetta enn tað einasta poddvarpið um Føroyar á enskum, og eg haldi tað er sera týðningarmikið at halda hetta á lívi, sigur hann.

- Takk fyri, føroyingar

- Takk fyri, sigur hann á føroyskum og kemur við einum beinleiðis boðum til mongu føroyingarnar, hann hevur møtt á síni leið.

- Føroyska fólkið hevur víst mær so stóran blíðskap og há-sinni, og eg veit, at eg ongantið fari at kunna lóna tykkum hetta aftur. Eg fari ongantið at taka tykkara gestablíðni fyri givið. Hetta landið og fólkinu, sum búgva her, hava broytt mítt lív, og eg kann ikki takka tykkum nóg nógv.